

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Α

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΥ

ΜΙΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ

αίθουσα των συνεδριάσεων του Κακοουργοδικείου του Λονδίνου ήταν άσφικτικώς γεμάτη την ημέρα αυτή από κυρίους και κυρίες της άριστοκρατίας.

Τό ενδιαφέρον του ακροατηρίου για την υπόθεση που εκδικαζότανε, ήταν εξαιρετικό κι' έφτασε στο κατακόρυφο, όταν ο κλητήρας φώναξε τὸ ὄνομα Ἀραβέλλα Ἀμπερδῆν και προχώρησε και στάθηκε μπροστά στην έβρα του Προέδρου μια ώραια λυγερόκορμη κυρία, η' οποία, αφού εδῆλωσε την ταυ-

τότητά της και ώρκισθηκε, ξέσπασε σ' ένα νευρικό κλαύμα.

—Μην κλαίτε, κυρία... τῆς εἶπε τότε ὁ Πρόεδρος, μ' ἕναν τόνο παρηγορητικό κι' ἐνθαρρυντικό συγχρόνως. Προσπαθήστε να εἶστε ἤρεμη... Ἐτσι μόνον θα κατορθώσετε να καταθέσετε ὅτι ζέρετε... Εἶσθε λοιπόν, συνέχισε ὁ Πρόεδρος, ἀπειτινόμενος στην μάρτυρα, ἡ κ. Ἀραβέλλα, σύζυγος τοῦ κ. Φινέα Ἀμπερδῆν :

—Εἶμαι ἡ δευτέρα σύζυγός του, κ. Πρόεδρε, τοῦ ἀποκρίθηκε ἔκείνη, συγκρατώντας με δυσκολία τὰ δάκρυά της.

—Καί εἶσθε δύο χρόνια παντρεμένη με τὸν κ. Ἀμπερδῆν ; πρόσθεσε ὁ Πρόεδρος, φυλλομετρώντας τὸν φάκελλο τῆς δικογραφίας. Πολύ καλά!...

Κι' ἀφού σκέφθηκε μια στιγμή, συνέχισε, ἀπειτινόμενος στην μάρτυρα :

—Εἶσθε, ἐπομένως, ἡ μητριὰ τῆς δεσποινίδος Ἐλισσάβετ, τῆς οποίας ἡ μυστηριώδης ἔξαράναιος ἀπασχολεῖ ὁῦμερα τὸ δικαστήριό μας...

—Μάλιστα, κ. Πρόεδρε, βεβαίως ἀμέσως ἡ ώραία μάρτυς. Δέν ὑπάρχει ὁμως παράδειγμα καλύτερων σχέσεων μεταξύ μητριάς και κόρης, ἀπὸ τίς σχέσεις πού συνέδεαν ἐμὰς τίς δύο.

—Ἐννοια σας, κ. Ἀραβέλλα, διέκοψε τὴν μάρτυρα ὁ Πρόεδρος. Αὐτὸ μὰς τὸ βεβαίον και ἡ μαστιρίες τῶν ὑπηρέτων σας, οἱ ὁποῖοι μὰς πληροφοροῦσαν, ὅτι ἡ δεσποινὶς Ἐλισσάβετ σὰς συμπάθησε ἀμέσως, μόλις σὰς γνώρισε, κι' ὅτι οεὶς τῆς φρονόσασσε σὰν ἀληθινὴ μητέρα... Τώρα, λοιπόν, πρέπει να μὰς πῆτε λεπτομερῶς ὅτι γνωρίζετε, γιά τὰ συμβάντα τῆς ἐβδόμης Μαΐου. Εἶνε, καθὼς ζέρετε, ἡ μέρα, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ Ἐλισσάβετ ἔθεάθη, γιά τελευταία φορά, ὄχι μόνον στο σπίτι της, ἀλλὰ και στο Λονδίνο. Ἀπὸ τότε χάθηκε—ὅπως γνωρίζετε—κάθε ἴχνος της. Ὁ ἐνάγων πιστεύει, πὼς δράστης τῆς ἀπαγωγῆς εἶνε ὁ λόρδος Ρότσεστερ, ὁ ὁποῖος ἐπεδίωκε ἐπιμῶνας να συνδεθῆ ἔρωτικῶς με τὸ θῦμα τῆς μυστηριώδους ἀπαγωγῆς.

Μόλις ἀκούστηκαν τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Προέδρου, τὰ βλέμματα τοῦ πολυπληθοῦς ακροατηρίου προσηλωθῆκανε ἀπάνω σ' ἕνα νέο μεγαλόσωμο, λυγερόκορμο και ιτυμένον κομπότατα, ὁ ὁποῖος καθόταν στο ἔδωλλο τοῦ κατηγορουμένου. Ὁ κατηγορούμενος, πέρηφανος, ἀντίκρουσε με ἀταραξία τὸ ἐκλεκτὸ ακροατήριον, γύρω του. Οἱ περισσότεροί κροαστὰί τῆς δίκης ἄλλωστε ἦσαν ἀριστοκράτες, ὅπως αὐτὸς κι' ἐπομένως γνωρίζου τοῦ.

Ὁ ἀγέρωχος τρόπος τοῦ κατηγορουμένου προξέεισε κατάπληξι στο ἀκροατήριον, γιὰτί ὡς τῆ στιγμή ἐκείνη ὄλες ἡ μαστιρικῆς καταθέσεις ἦσαν ἐναντίον του. Οὔτε ὁ ἴδιος ἄλλωστε εἶχε προβάλει, ὡς τῆ στιγμή ἐκείνη, κανένα σοβαρὸ ἐπιχειρήμα ἐναντίον τῆς φοβερῆς και ταπεινῆς κατηγορίας πού τὸν ἐθάβανε. Ἐτσι, πολλοὶ ἀπ' τοὺς ἀκροαστὰς θεώρησαν τῆ στάσι αὐτῆ τοῦ κατηγορουμένου ὡς θραυστάτη περιφρόνησι κι' ἄρχισαν να σιγανοψυθίζου ἐναντίον του.

Γιά να παύσῃ ὁ θόρυβος αὐτός, ὁ Πρόεδρος ἀναγκάστηκε να χρησιμοποιήσῃ τὸ κουδούνι και να ἀπειλήσῃ ὅτι θὰ διέκοπτε τὴν συνεδρίασι, ὄν το ἀκροατήριον δέν ἔδειχνε μεγαλύτερη ψυ-

χραιμία....

Καί τώρα εἶνε ἀνάγκη νομίζουμε να ἀφήσουμε στο ὄρημο αὐτὸ τὴν παρακολούθησι τῆς δίκης και να διηγηθῶμε πᾶν ὅτι προηγήθηκε πρὶν ἀπ' αὐτὴν.

Ὁ πατέρας τῆς νεαρᾶς Ἐλισσάβετ, τοῦ θύματος τῆς μυστηριώδους ἀπαγωγῆς, ὁ κ. Φινέας Ἀμπερδῆν, ἦταν γνωστότατος σ' ὀλόκληρον τὸ Λονδίνο. Εἶχε ἀρχίσει τῆ δρασι του ἀπὸ μικρὸς ἐπιχειρηματίας κι' εἶχε φτάσει πολὺ σύντομα να θεωρηθῆ ἕνας ἀπ' τοὺς πλουσιωτέρους Ἀγγλοῦς. Ὁ κόσμος ὄμως ἔλεγε ὅτι τὰ δισεκατομμύριό του δέν τὰ εἶχε ἀποχτήσει με μέσα ἀμειψατα. Διάφορες φήμες κυκλοφοροῦσαν εἰς βάρος του, ἀλλὰ ἕνα κυριώδες ἦταν βέβαιον, ὅτι ἔδβαινε με ὑπέροχον τόκο κι' ὅτι δέν ἔδινε καμμιά ἀπολύτως ἀναβολὴ στους χρεώστες του. Ἡ σκληρότης του αὐτῆ, εἶχε φέρι πολλοὺς χρεώστες του—κυρίως νεαρὸς ἀριστοκράτες—σὲ τέτοια ἀπόγνωσι, ὡστε ν' αὐτοκτονήσουν στο ἄλλος Δικαίως λοιπόν ὁ κόσμος, και κυρίως ἡ ἀριστοκρατία, κατεφέρετο ἐναντίον του κι' ἔλεγε, πὼς ὁ ὄρημος του πρὸς τὸν πλοῦτον ἦταν στρωμμένος με ἀνθρώπινα θύματα, με ἀνθρώπινα πτώματα!...

Ὁ σκληρόκαρδος αὐτὸς ἄνθρωπος ὄμως, εἶχε μεγάλη ἀδύναμια στην μοναχοκὴρῃ του Ἐλισσάβετ, τὴν ὁποία ἀπόχτησε με τὴν πρώτη του γυναῖκα, ἡ ὁποία—πρέπει να σημειώσουμε—πέθανε λίγην ὦρα μετὰ τῆ γέννα. Ἰσως τὸ γεγονός αὐτὸ να ἔκακε τὸν Φινέα Ἀμπερδῆν να ἀφοσιωθῆ ὀλοψύχως στην ἀνατροφή τῆς κόρης του και να μείνῃ ἐπὶ δεκαπέντε χρόνια χῆρος.

Ὁ ψυχρὸς και ἀπληροσῆτος αὐτὸς ἄνθρωπος, αἰσθανόταν τὴν καρδιά του να πλημμυρίζῃ ἀπὸ ἀγάπη και τρυφερότητα μόλις ἀντίκρουζε τὴν κόρη του Ἐμενε μαζί της ὄρες ὀλόκληρες κάθε μέρα, γιά να ξεχνᾶ κοῦτὰ τῆς τίς συμφορῆς τῆς ζωῆς του.

Ὅταν ἡ Ἐλισσάβετ ἔγινε 15 χρόνων, ὄριμη κοπέλλα πειὰ και γεμάτη χάρι κι' ὄμορφιά, ὁ Φινέας Ἀμπερδῆν παντρεύτηκε ἄξαρνα, χωρὶς να πληροφορηθῆ κανέναν ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς του και τοὺς φίλους του. Με τὴν πρόφασιν ὅτι ὁ γιαντρός του τοῦ συνέστησε να κάνῃ ἕνα ταξείδι στην Ἐλθεται, γιά να ξεκουρασθῆ τὸ κλονισμένο νευρικό του σύστημα, ἔφυγε γιά τῆ χώρα αὐτῆ, ἀπὸ τὴν ὁποία γύρισε, ἔπειτα ἀπὸ λίγον καιρό, μαζί με τῆ δευτέρα γυναῖκα του, τὴν κ. Ἀραβέλλα.

Ἡ Ἀραβέλλα, ἄν και ἦταν τριάντα ὀλόκληρα χρόνια μικρότερη ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, ἔδειχνε μεγάλη ἀφοσίωσι σ' αὐτόν. Φαίνεται πὼς δέν ἤξερε τὰ ἀδύνατα και σκετινα σημεία τῆς ψυχῆς τοῦ συζύγου της και τὸν ἐθαύμαζε, σὰν ἕνα δραστήριον κι' ἐξυπνότερον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος κατῳρθωσε, χωρὶς καμμιά βοήθεια, να γίνῃ πολυεκατομμυριούχος, ἀπὸ ἄσημος ἐπιχειρηματίας πού ἦταν.

Ἀπὸ τίς πρώτες μέρες πού ἐπέστρεψαν στο Λονδίνο ὁ Ἀμπερδῆν κι' ἡ νέα του γυναῖκα, ὄλοι οἱ γιαντοὶ του ὀμολογοῦσαν ὅτι οἱ νεοπαντρὸι ἀγαπιόντευσαν κι' ὅτι ζοῦσαν μὲ ζωῆ μονιασμένη.

Ἐκείνο ὄμως πού προξέεισε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι στους γνωστοὺς τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἀμπερδῆν και τοὺς ἔκανε να συμπαιθῆσουν τῆ δευτέρα του γυναῖκα, ἦταν ἡ τρυφερότης με τὴν ὁποία φερνότανε σὴ δεσποινίδα Ἐλισσάβετ.

Ἐτσι πέρασαν δύο χρόνια ἀπ' τὸν δευτερον γάμον τοῦ Ἀμπερδῆν, δύο χρόνια πού δυναμώσανε τὴν ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη, ἀγάπη και ἀφοσίωσι τῶν δύο γυναικῶν, τῆς Ἀραβέλλας και τῆς δεσποινίδος Ἐλισσάβετ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 7ης Μαΐου τοῦ 1892 ἡ Ἐλισσάβετ, ἔφυγε ἀπ' τὸ πατρικὸ ὄρησι, γιά να πάη στὸν ὀδοντοίατρο τῆς, ὄπου θὰ τὴν περιέμενε ἡ μητριὰ της, ἡ ὁποία εἶχε φύγει ἀρκετὴν ὦρα πρὶν, γιά να κάνῃ ἐντομεταξὺ μερικῆς ἐπισκέψης.

Ἄλλὰ ὄταν ἡ Ἀραβέλλα πῆγε στο ὀδοντοίατρο—και πῆγε ἀκριβῶς τὴν ὄριωμένη ὦρα, δηλαδῆ στις 5—πληροφορήθηκε ὅτι ἡ κόρη της δέν εἶχε ἐμφανισθῆ ἔκει.

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐλισσάβετ Ἀμπερδῆν